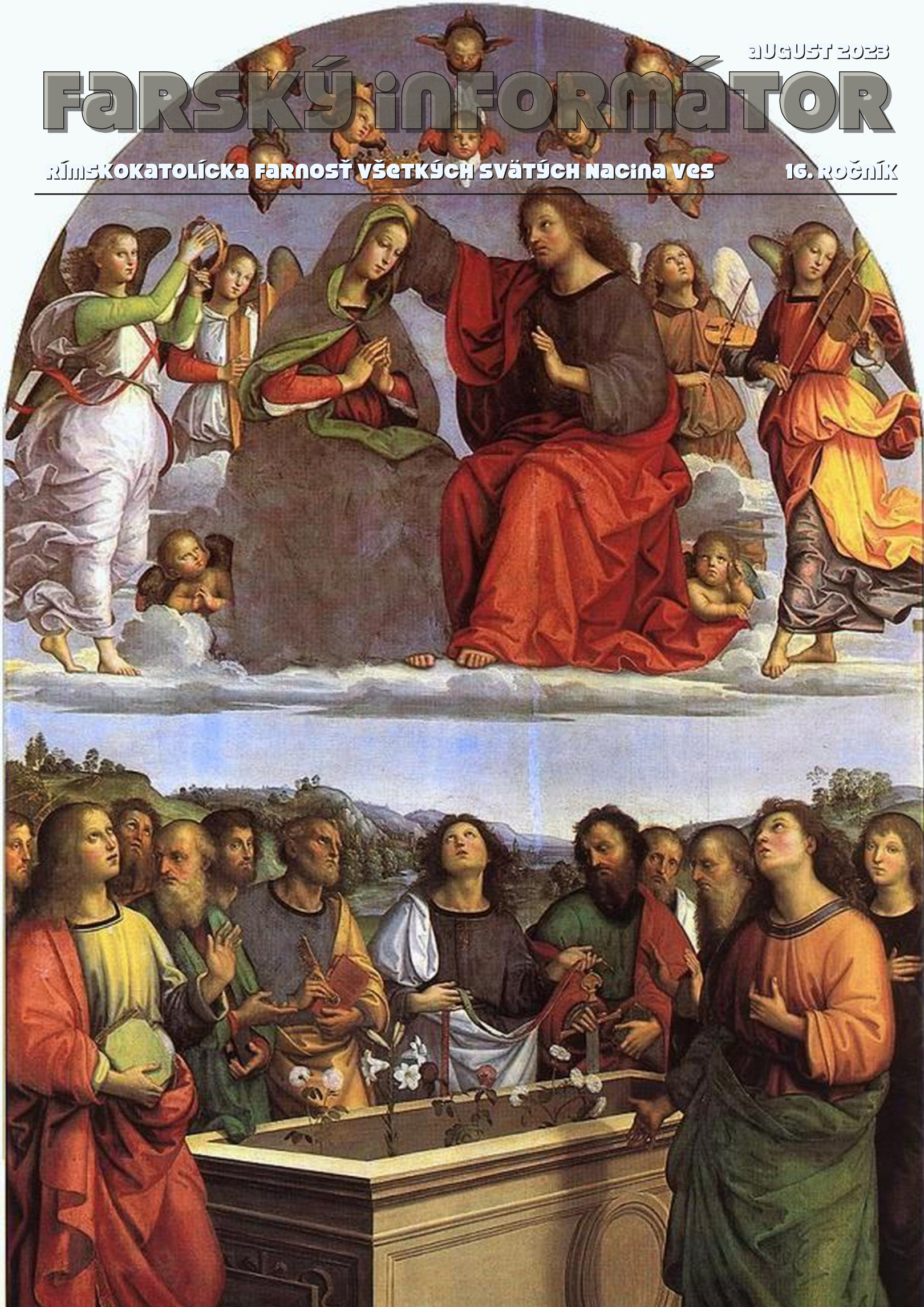

AUGUST 2023

FARSKÝ INFORMÁTOR

RÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST VŠETKÝCH SVĚTÝCH NACINA VES

16. ROČNÍK

MILÍ PRIATELIA!

V TOMTO LETNOM, PRÁZDNI NOVOM ČI DOVOLENKOVOM OBDOBÍ PRICHÁDZAM DO FARNOSTI NACINA VES AKO NOVÝ FARÁR A ZAČÍNAM SI ZVYKAŤ NA NOVOM PÔSOBI SKU. ČO JE PRE MŇA NOVÉ, TAK TO SÚ ZVUKY LASTOVIČIEK, VRABCOV

A BOCIANOV SEM TAM AJ DOBRÝ BRECHOT P SOV, ČO JE ZNAK PREJAVU ŽIVOTA PRÍRODY. NA ZVUKY Z HLAVNEJ CESTY, MALÝCH ČI VÄČŠÍCH AUTOMOBILOV A ZVLÁŠŤ MOTORIEK, KDE SI SAMOTNÍ MOTORKÁRI VYCHUTNÁVAJÚ ZVUK SVOJICH STROJOV SI BUDEM ZVYKAŤ TROŠKU DLHŠIE. VELMI SA MI PÁČI ZVUK ZVONOV, NA KOSTOLE, KTORÉ SI VYCHUTNÁVAM A SÚ PRE MŇA VÝZVOU K MODLITBE A ZASTAVENIU SA PRED PÁNOM BOHOM.

OKREM ZVYKANIA SI NA BEŽNÉ VECI SI DÁVAM OTÁZKU AKÍ SÚ TU ĽUDIA, ČI BUDEM VEDIETĤ S NIMI SPOLUPRACOVAŤ, AKO AJ ONI SO MNOU. A ČI DOKÁŽEME SPOLU VYCHÁDZAŤ. VERÍM ŽE VŠETCI BUDEME SPOLOČNE POZNÁVAŤ ČO VLASTNE PÁN BOH OD NÁS CHCE, ABY SME NAŠLI SPOLOČNÚ CESTU K NEMU. VZHEADOM NA TO, ŽE KAŽDÝ Z NÁS MÁME INÚ POVAHU, INÉ ZMÝŠLANIE, POSTOJE, ZVYKY, ALE AJ SVOJE SLABOSTI, MUSÍME POČÍTAŤ S TÝM, ŽE TO VŠETKO BUDE OVPLYVNŔOVAŤ CELÝ NÁŠ SPOLOČNÝ ČAS KÝM TU BUDEME ŽIŤ.

MOJE PRVÉ DOJMY, KTORÉ BY SOM SI DOVOLIL V TEJTO CHVÍLI ASPOŇ TAK VŠEOBECNE POMENOVAŤ, SÚ POZITÍVNE. V CELEJ FARNOSTI SOM SA OSOBNĚ STRETOL S KONKRÉTNymi ĽUDMI – ĽUDMI DOBREJ VÔLE. NEOSTALO TO LEN PRI SLOVE, ALE STÁVA SA AJ SKUTKOM, AK MI TREBA POMÔCŤ, ČI NIEČO POTREBUJEM OPRAVIŤ, PORADIŤ, ABY SOM SA TU, MEDZI VAMI, AKO KŇAZ CÍTI L ČO NAJLEPŠIE.

VĎAKA ZA PRIJATIE VO FARNOSTI A PRAJEM VÁM PEKNÉ A POŽEHNANÉ LETNÉ PRÁZDNI NY. BOH VÁM ŽEHNAJ.

S POZDRAVOM JOZEF KULHA, FARÁR

OD 1. JÚLA 2023 JE SPRÁVCOM NAŠEJ NARNOSTI VDP. JOZEF KUHA

V NAŠEJ FARNOSTI SME PRIVÍTALI NOVÉHO KŇAZA

Počas slávnostnej svätej omše na sviatok sv. Cyrila a Metoda odovzdal „poverovacie listiny“ novému kňazovi našej farnosti Jozefovi Kulhovi dekan michalovského dekanátu vdp. Stanislav Pavúk.

V príhovore poprial nášmu novému farárovi hojnosť Božích milostí a veľa energie pri ďalšom budovaní spoločenstva vo farnosti Všetkých svätých.

Slávnostnú svätú omšu koncebroval aj rodák z Nacinej Vsi Ján Peter Madár, CFSaS.

Nášho pána farára sme privítali s kyticou, úsmevom a otvorenou náručou.

Drahý duchovný otec.

V živote každej farnosti sa objaví chvíľa, keď do farnosti zavíta nový kňaz. Tá chvíľa nastala práve teraz, aby ste ako dobrý pastier priviedli zverené ovečky do Božieho košičara. Veríme, že Vašou prívetivosťou a obetavou prácou si získate dôveru našich sŕdc a našu vernosť. Aby Vaša služba mohla byť účinná je potrebná vzájomná dôvera a spolupráca. My Vás vítame s týmto postojom dôvery a prosíme Vás, aby ste aj Vy dôverovali nám. Prajeme Vám na Vašej kňazskej ceste v našej farnosti hojnosť Božích milostí, zdravia a sily, aby ste sa medzi nami cítili dobre. Aby ste si časom mohli povedať, že tvoríme jednu veľkú rodinu. Rodinu, ktorú spája puto priateľstva, dôvery a vzájomnej úcty a podpory. Ešte raz Vás úprimne vítame medzi nami. Pochválený buď Ježiš Kristus.

Veriaci z Nacinej Vsi

SVETOVÉ DNI MLÁDEŽE 2023

Udalosť roka pre mladých katolíkov, Svetové dni mládeže, sa uskutočnili v Lisabone od 1. 8. do 6. 8. Portugalské hlavné mesto privítalo niekoľko stoviek tisíc pútnikov a medzi nimi aj takmer 2 tisíc Slovákov, konkrétne 1784 vopred registrovaných a ďalší prichádzali priamo na miesto. Počas celého týždňa bol pre mladých pripravený bohatý program, či už formou umeleckých zoskupení na rôznych námestiach a parkoch v Lisabone. Taktiež v rámci programu boli pripravené spoločné veľké podujatia ako príhovor pápeža Františka, krížová cesta, ktoré sa uskutočnili v parku Eduarda VII v centre mesta.

„Učme sa od Márie zdraviť každého jedného človeka. Uvedme to intenzívne do praxe počas týchto Svetových dní mládeže. Nový svet začína v novosti každého stretnutia a v úprimnosti pozdravu, ktorý si vymieňame, aby sme boli ľuďmi medzi ľuďmi, vo vzájomnom a neustálom navštevovaní!“ povzbudil mladých kardinál Manuel Clemente, lisabonský patriarcha, počas homílie na úvodnej svätej omše, kde zároveň privítal všetkých mladých v Lisabone a vyzval ich aby sa cítili ako doma.

„Mária sa vydala na cestu a ponáhľala sa“ (Lk 1,39) je biblický citát, ktorý vybral pápež František ako motto Svetových dní mládeže, ktoré sa uskutočnili v hlavnom meste Portugalska, Lisabone. Tento citát predchádza udalosti návštevy Márie u Alžbety a nasleduje po udalosti zvestovania (anjel zvestuje Márii, že sa stane matkou Božieho Syna, čo bola téma posledných SDM v Paname).

Počas rozhovoru s anjelom sa Mária od anjela dozvedá, že Alžbeta, o ktorej hovorili, že je neplodná, je tehotná. Po potvrdení „Hľa služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova“ (Lk1,38) sa Mária vydá do Ain Karem, dediny blízko Jeruzalema, kde žije Alžbeta, ktorá očakáva narodenia Jána Krstiteľa.

Panna Mária perfektne zobrazuje cestu kresťana. Učí nás hovoriť Bohu áno. Bola protagonistkou posledných Svetových dní mládeže a je ňou opäť v Lisabone.

V príbehu navštívenia stať ukazuje Máriu ako ženu milosrdenstva ale tiež ako misionárku. Odchádza z zhone, čo reprezentuje správanie sa ako v poslanstve pápeža Františka na SDM v Lisabone 2023: „Nech je evanjelizácia mladých aktívna a misionárska, takto spoznajú a budú svedkami prítomnosti živého Krista.“

Výzvu najmä pre mladých aby boli odvážni misionári adresoval pápež František v apoštolskej exhortácii *Christus Vivit*: „Kam nás Ježiš posielal? Neexistujú žiadne hranice, žiadne limity: posielal nás všade. Evanjelium je pre všetkých, nie len pre niektorých.“ (CV 177).

PRI ZRODE SVETOVÝCH DNÍ MLÁDEŽE ...

Ustanovenie Svetových dní mládeže bolo ďalším prejavom starostlivosti o mládež, ktorú Ján Pavol II ukazoval od začiatku svojho pontifikátu. Už počas inaugurácie svojho pontifikátu mladým povedal: „Vy ste budúcnosť sveta, vy ste nádej cirkvi. Vy ste moja nádej.“

Ján Pavol II. 13. marca 1983 otvoril mládežnícke centrum San Lorenzo vo Vatikáne, a keď o dva týždne neskôr vyhlasoval mimoriadny Svätý rok prijal od mladých z tohto centra drevený kríž, ktorý sa stal symbolom Svätého roka. Počas jeho ukončenia na kvetnú nedeľu 22. apríla 1984 mládeži kríž vrátil, nech putuje po celom svete ako symbol spásy a svedectvo ich viery.

Mladí prosbu prijali a rovnako prijali jeho pozvanie do Ríma v roku 1985 pri príležitosti Medzinárodného roku mládeže, ktorý ustanovila OSN. Spomínané udalosti pápeža inšpirovali k organizácii pravidelných stretnutí s mladými. Ich potrebu vysvetľoval pracovníkom Rímskej kúrie počas predvianočného stretnutia: „Všetci mladí musia cítiť, že cirkev za nimi stojí, preto cirkev v jednote s Petrovým nástupcom cíti povinnosť voči mladým celého sveta, povinnosť odpovedať na ich očakávania, odovzdať im istotu, ktorá má meno Ježiš Kristus, Pravdu, ktorou je Kristus, Lásku, ktorou je Kristus. A v tejto správe, ktorú cirkev adresuje výsadne mladým ľuďom, môžu nájsť dôkaz, že sú veľmi dôležití, pretože majú obrovskú hodnotu. Ich život je pre cirkev vzácný.“

NA PRÁZDNINOVÉ VOĽNÉ CHVÍLE

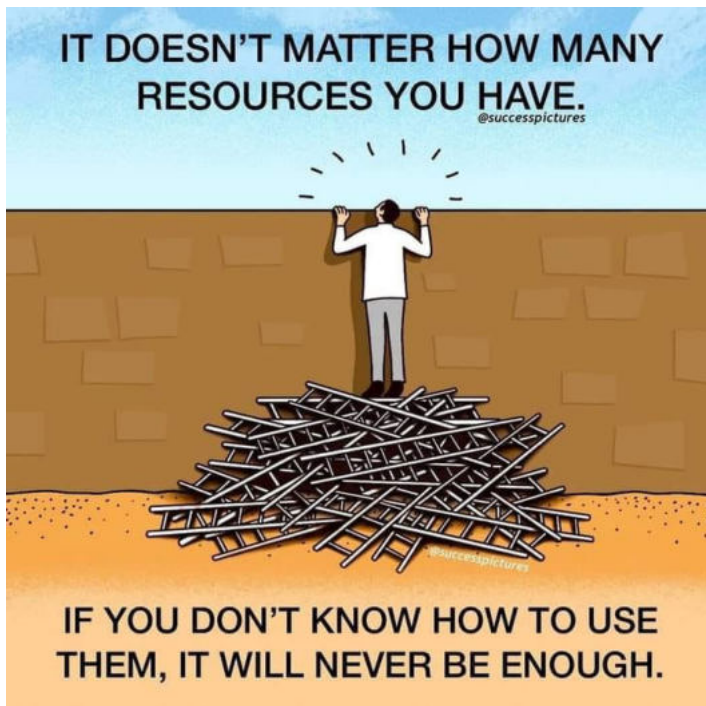
AKÉ BUDE DNES POČASIE?

DOZVIETE SA PO VYLÚŠTENÍ OSEMSMEROVKY.

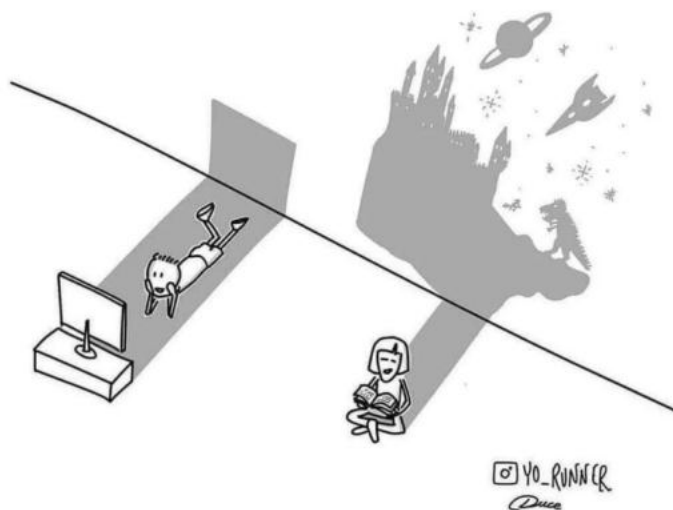
K	Á	R	O	B	Á	T	P	A	L	E	P	A	K	O
R	R	Á	H	C	U	K	Z	Á	M	K	A	O	C	L
A	Ň	Y	G	E	L	O	K	A	K	O	T	T	I	O
V	B	L	A	V	R	Á	N	O	V	Z	E	L	E	R
A	Č	N	O	O	O	C	Ž	Š	Ú	K	N	A	V	I
R	Ý	C	H	L	I	K	M	E	P	O	T	K	A	N
P	P	R	Í	P	A	D	Č	R	I	S	K	D	T	Š
E	K	R	Á	K	P	E	Š	E	I	E	A	O	O	T
R	A	C	D	O	H	C	Ô	D	I	L	V	B	K	R
P	I	S	V	Š	A	Z	U	A	K	N	A	B	Š	U
A	Ž	T	A	I	M	Ž	K	V	Y	D	R	A	I	K
K	R	I	G	E	D	C	Z	Á	K	O	P	Z	P	T
F	D	Á	F	L	O	L	Z	E	Ž	A	Ú	D	Š	O
É	M	E	U	K	A	L	Y	P	T	U	S	A	Í	R
Š	E	I	N	A	V	O	Č	U	Y	V	R	S	K	Y

BANKA BODKA CIEVA DEREŠ DÓCHODCA DRŽIAK DŽUDISTA
EMANCIPÁCIA EUKALYPTUS INŠTRUKTOR KAPELA KAUSA KOCKA
KOLEGYŇA KOŠIELKA KOŽKA KRAVA KUCHÁR LOVEC MÁGIA OTLAK
PATENTKA PIŠKÓTA POTKAN PREPRAVA PRÍPAD RÝCHLIK SADZA
SÚPRAVA ŠÉFKA ŠEPKÁR TÁBORÁK VANKÚS VIDLY VKLAD VYDRA
VYUČOVANIE ZÁKOP ZÁMKA ZELER ZRNIEČKO ZVONÁR ŽEZLO

JAZYKOVÉ OKIENKO, DNES ANGLICKÉ

PRÍJEMNÉ PREŽITIE DRUHEJ POLOVICE PRÁZDNIN,
VELA KRÁSNYCH ZÁŽITKOV
A RADOSTI Z PREŽITÝCH DOBRODRUŽSTIEV
ŽELÁ VŠETkým ČITATEĽOM
REDAKCIA FI

8								
	3		1	6			7	8
		9		3	4	6		
	9		2					
			6	4				
		4		1				
	8	1			2	7		
		6		9				
			7				4	

3								8
9	7	1	8					
8	2		3		7			
	1						9	
				7	2	6		
				6	3			
		2					4	6
					8			9
						1	7	2

NA SVIATOK NANEBOVZATIA PANNY MÁRIE

POŽEHNANIE BYLÍN A KVETOV

Podľa starodávnej tradície, ktorú (okrem iných) spomína aj svätý Ján Damascénsky v 8. storočí, keď nadišiel čas konca pozemského života Panny Márie, všetci apoštoli vtedy roztratení po celej zemi ohlasovaním evanjelia, boli zrazu zázračne prenesení do Jeruzalema v okamihu Máriinej smrti. Svätý Tomáš však chýbal, podobne ako pri Pánovom Vzkriesení. Keď Panna Mária zomrela, jej telo uložili do hrobu v Getsemanskej záhrade, mimo mesta. O tri dni neskôr, keď Tomáš prišiel do Jeruzalema chcel si ho uctiť. Apoštoli prišli spoločne k hrobu, ale keď ho otvorili, zistili, že telo tam už nebolo. Vychádzala odtiaľ sladká vôňa, ktorá to potvrdzovala (ako píše Damascénsky): „Ktorému sa kedysi zapáčilo vziať si telo z Panny Márie a stať sa človekom a narodiť sa (z nej)... a ktorý po pôrode zachoval jej panenstvo neporušené, zapáčilo sa mu tiež, po Jej odchode uctiť si Jej nepoškvrnené telo... prenesením (do neba) pred osobným a konečným vzkriesením.“

Slávnosť nanebovzatia Panny Márie má svoj pôvod vo východnej Cirkvi, tam bol sviatok zavedený už v období neskorkej antiky v roku 431 a slávil sa najskôr ako sviatok „Usnutia Panny Márie“. V latinskej Cirkvi sa toto vzatie Panny Márie s celým telom do neba („assumptio“), slávalo od 7. storočia.

Pápež Pius XII. vyhlásil 1. novembra 1950 dogmu o Nanebovzatí Panny Márie.

Od 10. storočia sa traduje vyprosovanie požehnaní liečivých bylín na príhovor Márie. Vychádza sa z legendy, podľa ktorej v okamihu, ako bola Panna Mária vzatá do neba, začala z hrobu vychádzať nádherná vôňa bylín a kvetov. Je pochopiteľné, že podľa tradície sa malo pripomínať – práve v období dozrievania obilia a rozkvetu prírody, že Mária sa tradične uctievala ako „lúčny kvietok a ľalia v údoliach“ – ako sa spomína v starozákonnej knihe Pieseň piesní. Pri požehnaní bylín sa viaže do kytíc a požehnáva sedem bylín, čo je symbolickým vyjadrením Božej pozornosti voči človeku v siedmych sviatosťoch, ale je tiež vyjadrením „siedmych Máriiných bolestí“.

Kvetinám a bylínám posväteným v deň sviatku Nanebovzatia Panny Márie sa prisudzovala zvláštna moc. Za najúčinnnejšie sa považovali byliny natrhane v blízkosti kaplnky, križa a sochy svätca pri ceste alebo poli. Konali sa púte a procesie do kostolov a chrámov, ktorých interiér zdobili kytice pripomínajúce krásu a pôvod Panny Márie. Kytice a uvité vence z poľných kvetín a bylín prinášali bylinkárky a ženy ako obetný dar a poďakovanie. Kytice tvorili nielen byliny

a kvetiny z polí a záhrad (mäta pieporná, ľubovník bodkovaný, starček, harmanček pravý, materina dúška, vratič obyčajný, ruta voňavá, divozel veľkokvetý, rozmarín lekársky, rebríček obyčajný alebo pamajorán obyčajný), ale aj poľnohospodárske plody (obilné klasy a maky) a záhradné kvetiny (georgíny a mečíky) alebo lístky a výhonky brečtanu popínaveho.

Zloženie a druhy bylín sa líšili podľa oblasti a bylinkárskej tradície. Používali sa však byliny spojované s Pannou Máriou a mariánskou symbolikou ako napríklad ľubovník bodkovaný (kvet Panny Márie) alebo kraslica prostredná (slzičky alebo vlásky Panny Márie). Najčastejšie sa v kytici alebo venci objavovalo sedem bylín (sedem bolestí Panny Márie súvisiacich s osudom jej syna Ježiša Krista) alebo deväť (deväť mesiacov tehotenstva). Posvätené byliny a kytice sa zavesili na dvere domu, stajni alebo do budovy za svätý obrázok alebo križ. Prevoňali budovy, ale najmä chránili pred ohňom, hromami a bleskami. Usušenými bylinkami sa liečili naši predkovia. Odvary sa tiež pridávali do kŕmenia hospodárskym zvieratám alebo sa prikladali na poranené miesta. Za účelom dobrej úrody sa prisypali do poľa.

NANEBOVZATIE PANNY MÁRIE

Sviatok Nanebovzatia Panny Márie je zo všetkých mariánskych sviatkov najstarší. Tradícia ho spomína už pred efezským snemom, ktorý bol v roku 431. Slávil sa aj v najstarších východných cirkvách – v arménskej i etiópskej. Postupom času sa šírila na celú Cirkev. Na Prvom vatikánskom sneme v roku 1870 dvestoštyri biskupov žiadalo pápeža Pia IX., aby vyhlásil dogmu (článok viery), že Panna Mária bola po smrti s telom i dušou vzatá do neba. Vtedy sa to nestalo. Až v milostivom roku 1950, 1. novembra, vyhlásil pápež Pius XII. Nanebovzatie Panny Márie ako tajomstvo, v ktoré máme veriť. Biskupi uvádzali tri vieroučné dôvody na základe učenia apoštolov (Rim 5,8; 1 Kor 15,24; Hebr 2,14), podľa ktorého triumf Krista nad diablom predpovedaný v raji spočíva v trojitom víťazstve – nad hriechom, žiadostivosťou a smrťou. Panna Mária má účasť na tomto triumfe podľa Božej predpovede v raji: „*Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi tvojím potomstvom a jej potomstvom, ono ti rozšľape hlavu a ty mu zraníš päť.*“ (Gn 3,15) Kristus zostal neporušený na tele, vstal zmŕtvych, a tak právom môžeme hovoriť, že aj Panna Mária bola vzkriesená a oslávená aj so svojím telom.

O mieste a čase smrti Panny Márie nemáme zaznamenané nič určité. Najstaršia literatúra, ktorá hovorí o Nanebovzatí, je grécke dielo De obitu S. Dominae (O smrti sv. Panny). Tradične sa o mieste smrti Panny Márie zvykne hovoriť, že to bolo mesto Efez, kde pôsobil aj sv. Ján, apoštol, ktorému Kristus na kríži zveril svoju matku (Jn 19,25 - 27). Sv. Ján

Damascénsky (P. G., I, 96) hovorí o tradícii jeruzalemskej cirkvi: „*Sv. Juvenal, jeruzalemský biskup na chalcedónskom koncile (451) oznámil cisárovi Marcianovi a Pulcherii, ktorí si priali vlastniť telo Božej matky, že Mária zomrela v prítomnosti apoštolov; ale keď neskôr na žiadosť sv. Tomáša otvorili jej hrob, zistili, že je prázdny. Na základe toho apoštoli dospeli k presvedčeniu, že jej telo bolo vzaté do neba.*“ Iná tradícia spomínala, že zomrela vo veku sedemdesiatdva rokov bez bolesti. Niektorí pochybovali, že zomrela, keďže nemala dedičný hriech, no na druhej strane ona sama podliehala následkom dedičného hriechu – cítila bolesť. A keďže aj Kristus zomrel, hoci aj on bol bez hriechu, niet dôvodu pochybovať o Máriinej smrti.

Nanebovzatie Panny Márie má pre nás veriacich veľký význam. Upevňuje nás v nádeji, že aj naše telá budú raz vzkriesené. Nebeská Matka nám vyprosuje mnoho milostí, aby sme tak ako ona boli vzkriesení na večnú slávu, aby sme prijali pozvanie jej Syna Ježiša Krista, ktorý každému z nás pripravil v nebi miesto (por. Jn 14,1 - 14).

Nanebovzatej Panne Márii je zasvätených najviac mariánskych chrámov.

RAFFAEL SANZIA

Oltárny obraz Oddiovcov od Raffaella Sanzia (na titulnej strane FI), bol namalovaný medzi rokmi 1502 – 1503, kedy mal autor iba 19 rokov, je dnes uchovávaný v Obrazovej galérii Vatikánskych múzeí. Navrchu: Panna Mária korunovaná Kristom a obklopená anjelmi, z ktorých štyria hrajú na hudobných nástrojoch. Dolu: apoštoli sú zhromaždení okolo Jej hrobu pričom niektorí z nich hľadajú nahor a počúvajú hudbu. Svätý Tomáš je uprostred skupiny s hlavou nachýlenou dozadu a drží v rukách opasok od Panny Márie. Túto relikviu teraz podľa tradície uchovávajú v katedrále v Prato v Taliansku. Máriin hrob je naplnený kvetmi vyrastajúcimi z kameňa. Samotný Raffael je zobrazený úplne napravo ako jeden z apoštolov, oblečený v čiernom a hľadiaci priamo na diváka.

Raffael Sanzia sa narodil v Urbine. Jeho otec, Giovanni Santi, bol taktiež maliarom na urbinskom dvore. V roku 1491 mu zomrela matka a o tri roky neskôr aj otec. Jedenásťročný Raffael bol zverený do výchovy svojho strýka Bartolomea, ktorý bol kňazom. Chlapcov talent sa prejavil veľmi skoro. Existujú doklady o tom, že sa podieľal na práci v otcovej maliarskej dielni ešte za jeho života.

Urbino bolo za vlády Federica da Montefeltro centrom kultúry. Vojvoda štedro podporoval umenie aj umelcov a na jeho dvore pracovali významní talianski maliari ako Donato Bramante, Piero della Francesca, Paolo Uccello alebo Luca Signorelli. Kontakt s týmito umelcami prispel k Raffaelovmu rýchlemu dozrievaniu, rovnako ako

práca v maliarskom ateliéri majstra Pietra Perugina, ktorý mal na jeho ranú tvorbu značný vplyv. Nie je preto veľmi udivujúce, že už v roku 1501, teda vo veku 18 rokov sa o Raffaelovi hovorí ako o majstrovi.

V roku 1504 odišiel do Florencie, aby študoval práce Leonarda da Vinci a Michelangela. Strávil tu takmer štyri roky. Ďalej pracoval na chrámových objednávkach zo svojho rodného kraja, ale pod vplyvom umelcov florentskej školy, najmä Fra Bartolomea zásadne zmenil svoj maliarsky štýl. Na konci roku 1504 získal objednávku pápeža Júlia II. na výzdobu miestností v jeho paláci a vo Vatikáne. Pre dvadsaťpäťročného umelca to bola veľmi prestížna záležitosť, ktorú vedel náležite využiť a zostal v Ríme natrvalo a takmer výhradne v službách pápeža Júlia a jeho nasledovníka Leva X. Portréty oboch pápežov patria medzi najlepšie Raffaelove portrétné diela.

V roku 1514 bol menovaný za hlavného architekta Baziliky sv. Petra. V roku 1515 bol menovaný správcom antických zbierok Vatikánskeho múzea. Z tejto doby pravdepodobne pochádza aj najslávnejší Raffaelov obraz Sixtínska madona (dnes v galérii Zwinger v Dráždľanoch) pomenovaná podľa pápeža Sixta IV., ktorý stojí pri jej nohách.

Zomrel v deň svojich 37. narodenín roku 1520 a bol pochovaný v rodnom Urbine. Jeho pozostatky boli prenesené roku 1759 do rímskeho Panteónu. (Malo ísť o vyrovnanie historickej podľžnosti významným Talianom.) Na jeho náhrobku je nápis vytvorený spisovateľom a básnikom kardinálom Pietrom Bembo: „*Ille hic est Raffael, timuit quo sospite vinci, rerum magna parens et moriente mori.*“ (Tu leží Raffael, za ktorého života sa Príroda obávala, že nad ňou zvíťazí; keď zomrel, túžila zomrieť s ním).

VSTAŇ A POMODLI SA RUŽENEC

ÚVOD DO FATIMSKÉHO POSOLSTVA

V roku 1917, od mája do októbra, vždy 13. dňa v mesiaci, sa Panna Mária, Ježišova matka, zjavila trom deťom vo Fatime v strednom Portugalsku. Toto miesto sa stalo jedným z hlavných miest mariánskej úcty na celom svete, ktoré navštívili viacerí pápeži. Deti sa volali Lucia – bola najstaršia (10 rokov), František (9 rokov) a najmladšia Hyacinta (7 rokov). Mária odovzdala týmto deťom posolstvo pre celé ľudstvo, v ktorom pozýva, aby sa pokoj vo svete budoval predovšetkým osobným obrátením, modlitbou a oddanosťou Márii a v jednote so Svätým Otcom. Počas tejto modlitby ruženca sa necháme inšpirovať posolstvom, ktoré Mária odovzdala fatimským deťom.

1. TAJOMSTVO – ZVESTOVANIE PANNE MÁRII

Z Evanjelia podľa Lukáša (Lk 1, 28. 30 – 30. 35. 38)

Anjel prišiel k nej a povedal: „Zdravas, milosti plná, Pán s tebou! Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu meno Ježiš. Duch Svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho ťa zatieni. A preto aj dieťa bude sa volať svätým, bude to Boží Syn.“ Mária povedala: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“ Anjel potom od nej odišiel.

V anjelovom oznámení Mária počula pozvanie, aby sa celá odovzdala Bohu. Jej skryté, ale odhodlané „áno“ malo za následok najväčšie zo všetkých požehnaní: Ježišovu spásu pre celé ľudstvo.

Keď sa Mária zjavila vo Fatime, spýtala sa Hyacinty, Františka a Lucie, či sa chcú obetovať Bohu za spásu tých, ktorí sú vzdialení od Boha. Podobne ako aj ostatné deti Hyacinta – najmladšia z nich – povedala „áno“ s veľkým odhodlaním. Hyacinta, ktorá už bola chorá na španielsku chrípku, povedala Lucii: „Naša Pani prišla za mnou a povedala, že čoskoro pride vziať Františka do neba. A spýtala sa ma, či chcem obrátiť ešte viac hriešnikov. Povedala som jej áno.“

Úmysel: Prosme Ježiša, aby nám dal veľkorysé srdce, vždy pripravené prijať jeho vôľu.

2. TAJOMSTVO – NAVŠTÍVENIE MÁRIE U ALŽBETY

Z Evanjelia podľa Lukáša (Lk 1, 39 – 42)

V tých dňoch sa Mária vydala na cestu a ponáhľala sa do istého judejského mesta v hornatom kraji. Vošla do Zachariášovho domu a pozdravila Alžbetu. Len čo Alžbeta začula Máriin pozdrav, dieťa v jej lone sa zachvelo a Alžbetu naplnil Duch Svätý. Vtedy zvolala veľkým hlasom: „Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života.“ Mária vstala, opustila komfortnú zónu a išla pomôcť svojej príbuznej Alžbete v jej potrebe.

Keď sa Lucia vo Fatime dozvedela, že ju budú vypočúvať a presviedčať, aby poprela zjavenia Panny Márie, Hyacinta vstala a spolu s Františkom sa modlila, aby sa Lucia nevzdala. Hyacinta povedala Lucii: „Hneď idem zavolať Františka. Pôjdeme k studni a budeme sa modliť. Keď sa vrátiš, príď tam za nami.“

Úmysel: V tomto tajomstve ruženca prosme Ježiša o srdce, ktoré sa zaujíma o druhých a je pozorné k tým, ktorí potrebujú našu prítomnosť a naše modlitby.

3. TAJOMSTVO – NARODENIE JEŽIŠA

Z Evanjelia podľa Lukáša (Lk 2, 6 – 7. 15 – 16)

Kým tam boli, nadišiel jej čas pôrodu. I porodila svojho prvorodeného syna, zavinula ho do plienok a uložila do jasiel, lebo pre nich nebolo miesta v hostinci. Keď anjeli odišli od nich do neba, pastieri si povedali: „Podíme teda do Betlehema a pozrime, čo sa to stalo, ako nám oznámil Pán.“ Poponáhľali sa a našli Máriu a Jozefa i dieťa uložené v jasiach. V chudobe Betlehema sa Ježiš narodil pre každého človeka, priblížil sa ku každému. Mária predstavuje Ježiška malým a chudobným, ktorí sa mu prišli pokloniť. Malá Hyacinta tiež ukazovala Ježiša tým, ktorí to najviac potrebovali.

Jedného dňa vo Fatime pristúpila k Hyacinte chudobná žena a prosila ju, aby jej od Panny Márie vyprosila uzdravenie z nepríjemnej choroby. Keď Hyacinta videla túto ženu pred sebou na kolenách, dojalo ju to a vzala ju za jej trasúce sa ruky, aby ju zdvihla. Videla však, že jej sily k tomu nestačia, tak si taktiež klakla a pomodlila sa s touto ženou Zdravas, Mária. Potom ju prosila, aby vstala, a povedala jej, že ju Panna Mária uzdraví. A neprestávala sa denne za ňu modliť, až sa táto žena po nejakom čase vrátila, aby sa Panne Márii podakovala za uzdravenie.

Úmysel: Pri rozjímaní o Ježišovi, ktorý sa narodil pre všetkých, prosme o milosť, aby sme my sprítomňovali Ježiša tým, ktorí potrebujú cítiť jeho blízkosť.

4. TAJOMSTVO – OBETOVANIE JEŽIŠA V CHRÁME

Z Evanjelia podľa Lukáša (Lk 2, 22 – 23)

Keď uplynuli podľa Mojžišovho zákona dni ich očisťovania, priniesli ho do Jeruzalema, aby ho predstavili Pánovi, ako je napísané v Pánovom zákone: „Všetko mužského rodu, čo otvára lono matky, bude zasvätené Pánovi.“

Mária a Jozef šli do chrámu, aby zasvätili svojho syna Bohu. Zasvätiť sa má význam blízky obete: znamená zasvätiť sa službe Bohu.

Hyacinta na základe prosby Panny Márie všetko, čo mohla, obetovala Bohu za druhých. A keď priniesla obeť, povedala: „Ó, môj Ježišu, je to z lásky k tebe, za obrátenie hriešnikov, za Svätého Otca a na odčinenie za hriechy spáchané proti Neпоškvrnenému Srdcu Panny Márie.“

Úmysel: Prosíme Ježiša, aby nám dal veľkodušné srdce, aby sme v živote robili všetko z lásky k Bohu a bližným.

5. TAJOMSTVO – STRATA A NÁJDENIE JEŽIŠA V CHRÁME

Z Evanjelia podľa Lukáša (Lk 2, 41. 43. 46. 49)

Jeho rodičia chodievali každý rok do Jeruzalema na veľkonočné sviatky. A keď sa dni slávností skončili a oni sa vracali domov, zostal chlapec Ježiš v Jeruzaleme, čo jeho rodičia nezbadali. Po troch dňoch ho našli v chráme. Sedel medzi učiteľmi, počúval ich a kládol im otázky. On im odpovedal: „Prečo ste ma hľadali? Nevedeli ste, že mám byť tam, kde ide o môjho Otca?“

Keď mal Ježiš 12 rokov, šiel so svojimi rodičmi do chrámu a bez toho, aby si to Mária alebo Jozef všimli, zostal tam, v dome Otca. Chrám je par excellence miestom modlitby a stretnutia s Bohom. V modlitbe sa približujeme k Bohu a u neho sa prihovárime za iných.

Hyacinta, aj keď už bola chorá, veľmi chcela ísť v nedeľu na omšu, hoci to bolo ďaleko a už kvôli chorobe nevládala. Lucia rozpráva, že jej povedala: „Hyacinta, nechod (na omšu); nemôžeš. Dnes nie je nedeľa!“ Hyacinta odpovedala: „Na tom nezáleží. Idem kvôli hriešnikom, ktorí nechodia ani v nedeľu.“

Úmysel: Prosme Ježiša, aby nám dal zakúsiť posvätno vždy, keď vstúpime do kostola, a hlboký zážitok zo stretnutia s ním pri slávení omše.